

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2553/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a Szekszárdi Törvényszék 8.Pkf.20.225/2025/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság az egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény 22/D. § (2) bekezdés *b*) pontja, a (4) bekezdés második mondata, valamint az (5) bekezdés második mondata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján az egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bnptv.) 22/D. § (2) bekezdés *b*) pontja, és 22/D. § (4) bekezdés második mondata, valamint az (5) bekezdés második mondata, az Abtv. 27. §-a alapján pedig a Szekszárdi Törvényszék 8.Pkf.20.225/2025/8. számú végzése és a Paksi Járásbíróság 7.Pk.50.098/2025/25. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott jogszabályhelyek ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, az I. cikk (1)–(3) bekezdéseivel, II. cikkével, XVI. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, a támadott végzések pedig ellentétesek az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseivel, II. cikkével, XVI. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, a támadott végzések pedig sértik az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseit, II. cikkét, a IV. cikk (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdését, a XVI. cikk (1) bekezdését, a XXIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszok alapjául szolgáló ügy tárgya a különélő szülővel való számos alkalommal elmaradt kapcsolattartások végrehajtása volt. A felek között

jelenleg szülői felügyelet rendezése iránti per van folyamatban. A Paksi Járásbíróság 7.PK.50.095/2024/10. számú végzésében megállapította, hogy az indítványozó – az alapügy kérelmezettje – a Szekszárdi Törvényszék 12.Pkf.20.642/2023/3. számú végzésében szabályozott folyamatos kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglalt kötelezettségét megszegte. Ezen határozatában az elsőfokú bíróság felhívta az indítványozót, hogy az elmaradt kapcsolattartásokat a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb 2024. szeptember 25. napjáig pótolja.

- [3] A kapcsolattartás ismételt elmaradása miatt az alkotmányjogi panaszban támadott 7.Pk.50.098/2025/25. számú végzésében a Paksi Járásbíróság akként rendelkezett, hogy a határozat jogerőre emelkedését követően feljelentést tesz a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 210. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása vétség elkövetésének megalapozott gyanúja miatt, valamint akként, hogy az indítványozó az elmaradt kapcsolattartás pótlására vonatkozó kötelezettségének 2025. szeptember 30. napjáig tegyen eleget.
- [4] Az elsőfokú bíróság végzésének indokolásában hivatkozott a nemperes eljárás során felhasznált szakértői véleményre, amely megállapította, hogy az indítványozó a gyermeket elidegenítette az édesapjától. A szakértő szerint az indítványozó idézte elő azt a helyzetet, amelynek következtében a gyermek huzamosabb ideje nem kíván találkozni az édesapjával, annak ellenére, hogy a kapcsolattartást igényli, és az a gyermek érdekében is áll. Az indítványozó nemcsak kialakította ezt a magatartást a gyermekben, hanem nem is járul hozzá ahhoz, hogy a gyermek az édesapjával való kapcsolattartáshoz pozitívan viszonyuljon.
- [5] Az elsőfokú bíróság mindezekből azt a következtetést vonta le, hogy az indítványozó a 8.Pkf.20.417/2024/4. számú végzésben foglaltakat önhibájából, a kitűzött pótlási határidő alatt nem teljesítette.
- [6] 1.2. Az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljáró Szekszárdi Törvényszék 8.Pkf.20.225/2025/8. számú végzésében a Paksi Járásbíróság 7.Pk.50.098/2025/25. számú végzését részben megváltoztatta. Döntésében mellőzte a határozat jogerőre emelkedését követően feljelentés tételét a Btk. 210. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása vétség elkövetésének megalapozott gyanúja miatt, mellőzte az indítványozó felhívását arra, hogy a Szekszárdi Törvényszék 8.Pkf.20.417/2024/4. számú végzésben foglalt kötelezettségének legkésőbb 2025. szeptember 30. napjáig tegyen eleget. A bíróság elrendelte, hogy az elmaradt kapcsolattartások végrehajtásának elmaradása miatt az indítványozót húszezer forint pénzbírsággal sújtja, egyebekben az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.
- [7] A másodfokú bíróság azzal indokolta a kapcsolattartás pótlására vonatkozó felhívás mellőzését, hogy figyelembe vette Paksi Járásbíróság 2024. december 20-án kelt 5.P.20.170/2023/159. számú végzésében hozott ideiglenes intézkedést, mely a

folyamatos kapcsolattartást akként szabályozta, hogy a kérelmező (édesapa) a kapcsolattartás jogát a továbbiakban segített kapcsolattartás keretében gyakorolhatja. A megváltoztatott kapcsolattartás szabályai alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ezen körülményekre tekintettel a folyamatos kapcsolattartás pótlása már nem lehetséges.

- [8] A másodfokú bíróság a Bnptv. 22/D. § (2) bekezdésében foglalt jogkövetkezmények alkalmazásától való eltérést a következőkkel indokolta. Indokolatlannak ítélte meg a feljelentés tételét arra tekintettel, hogy az indítványozó együttműködő magatartást tanúsított a felügyelt kapcsolattartás során, a feljelentéstől nem várható eredmény a gyermek és a kérelmező édesapa kapcsolatának előmozdításában, legfeljebb a szülők közötti konfliktus elmélyítését, és nem azok konszolidációját szolgálja. A rendelkező részben kiszabott húszezer forint pénzbírság kiszabását azzal indokolta a bíróság, hogy az indítványozó a jogerős bírósági határozatnak tudatosan ellenszegült, annak végrehajtását megtagadta.
- [9] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát.
- [10] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a támadott végzések ellentétesek az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseivel, II. cikkével, IV. cikk (1) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével, XVI. cikk (1) bekezdésével, a XXIII. cikk (1) és (7) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel a következők szerint.
- [11] Az indítványozó a támadott bírói döntésekkel összefüggésben azt kifogásolja, hogy az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a korábbi ügyekben megismert – a feleknek a gyermekhez való viszonyával és a kérelmezőnek az indítványozóhoz való viszonyával kapcsolatos tényeket, ezáltal sérült az Alaptörvény XVIII. cikk (1) bekezdése. Meglátása szerint a bíróság nem vette figyelembe az általa előterjesztett szakértői véleményben foglaltakat, ellenkező esetben a pótlási kötelezettséget nem a támadott döntésekben foglaltak szerint írta volna elő.
- [12] A lezajlott nemperes eljárásban nem vették figyelembe a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 8. § (1) bekezdését, mely többek között előírja, hogy a gyermeknek joga van a szabad véleménynyilvánításhoz, és ahhoz, hogy tájékoztatást kapjon a jogairól, valamint hogy a meghatározott fórumoknál panasszal éljen, ezáltal sérültek az Alaptörvény I. cikkében, valamint a XVI. cikkében foglalt rendelkezések.
- [13] A panasz szerint a támadott végzésben kiszabott húszezer forint pénzbírság alaptörvény-ellenes, mivel a bíróság teljesítési határidőt nem szabott meg, tehát célja nem a kapcsolattartás pótlásának előmozdítása, hanem az inkább vagyoni büntetésként szolgál.
- [14] Az indítványozó Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltóságát sérti meglátása szerint az, hogy az eljáró bíróságok az ő önhibáját állapították meg az apai szülői

kapcsolattartás nemteljesülése miatt és emiatt vele szemben szankciókat foganatosítottak.

- [15] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt családi élet tiszteletben tartása érdekében az indítványozó indokoltnak tartja a szülő és a gyermek kapcsolattartásának korlátozását. Érvelésében rámutat arra, hogy a családi élet nyugalma nem dülhatja fel az állandó kapcsolattartás, majd annak pótlása, amikor az elidegenítést a kérelmező apa saját magatartásával idézte elő. A gyermek számára ez a kapcsolat nem a bizalomra és a kiegyensúlyozottságra épül, hanem sokkal inkább félelmet okoz.
- [16] 2.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján beadott indítvány szerint a Bnptv. 22/D. § (2) bekezdés *b)* pontja – mely előírja, hogy a teljesítés önhibából eredő elmaradása esetén a bíróság a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 174. § *c)* pontja szerinti pénzbírságot szab ki – nem szolgálja sem az indítványozó, sem a gyermek alkotmányos érdekét. A pénzbírság alkalmazása a családokat sújtja és az államkasszát gyarapítja, nem mozdítja elő azt, hogy a gyermek az apával kapcsolatot tartson. Hiszen a gyermeket nem az anya tartja távol az apától, hanem az apa idegenítette el a saját magatartásával. Ebből levezetve a pénzbírság alkalmazása nincs összhangban az Alaptörvény XVI. cikkében foglalt gyermekek védelmét szolgáló rendelkezéssel. A panasz szerint a teljes bírói mérlegelés hiányát példázza a havi kereset közelében lévő sorozatos pénzbírságok alkalmazása azzal az anyával szemben, akire semmilyen bizonyíték nincs, hogy a kapcsolattartást akadályozná, vagy önhibájából azt lehetetlenné tenné.
- [17] Az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jog sérelméhez vezetett, hogy az indítványozót a bíróság marasztalta a perköltségben, amikor szerinte nem volt bizonyított az önhibája. Tekintve, hogy a kérelmező kérelmét el kellett volna utasítani, jogosult lett volna a perköltség saját maga javára történő megtérítésére.
- [18] A pénzbírsággal összefüggésben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt jogokat sérti az, hogy a kiszabott összeget a Szekszárdi Törvényszék számlájára kell befizetni, miközben az ezzel összefüggő beadványt is ugyanez a bíróság bírálta el.
- [19] A Bnptv. 22/D. § (5) bekezdésének második mondata, mely előírja, hogy a végzés ellen a fellebbezésnek nincsen halasztó hatálya, az indítvány szerint antidemokratikus, így az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével ellentétes, továbbá ellentétes a jogorvoslati joggal is. A rendelkezés nem a gyermek érdekét szolgálja, hanem az állami bevétel mihamarabbi befizetését, majd kényszerrel történő behajtását.
- [20] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.

- [21] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz indítványokat az Abtv.-ben meghatározott határidőn belül nyújtotta be, a főtktkári hiánypótlási felhívásra is határidőben válaszolt, a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [22] Az alkotmányjogi panasz indítványt az alapügy kérelmezettje (édesanya), úgyis mint a kiskorú gyermek törvényes képviselője nyújtotta be. Az bírósági iratok alapján a bíróság előtt szülői felügyelet rendezése iránti eljárás van folyamatban (lásd a Paksi Járásbíróság 7.Pk.50.098/2024/25. számú végzés [30] bekezdés), így az indítványozó nem jogosult arra, hogy a gyermek képviseletében a gyermek alapjogi igényét érvényesítve alkotmányjogi panaszt nyújtson be a Ptk. 2:14. § (1) bekezdése és 4:161. § (1) bekezdése szerint.
- [23] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [24] Az Abtv. 27. §-a szerinti panasz befogadásának feltétele, hogy az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés okozza az indítványozó alapjogának sérelmét. E rendelkezésből az következik, hogy a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panasznak {lásd például: 3262/2018. (V. 22.) AB végzés, Indokolás [9]; 3173/2018. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [11]; 3349/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [6]; 3152/2018. (V. 7.) AB végzés Indokolás [18]}. Az Abtv. nem határozza meg a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező bírói döntések körét. Az Alkotmánybíróságnak tehát esetenként kell eldöntenie, hogy a támadott bírói döntés az Abtv. 27. § tárgyi hatálya alá tartozik-e {3168/2018. (V. 16.) AB végzés, Indokolás [40]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság jelen esetben azt vizsgálta, hogy az indítványozó olyan döntéssel szemben terjesztette-e elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát, amely a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül.
- [26] A végrehajtási eljárás alapvetően az alapügyhöz kapcsolódó járulékos jelleggel bír. Célja valamely döntés végrehajtásának a kikényszerítése. A jelen nemperes eljárás lényegét tekintve a kapcsolattartást rendező bírói döntés nem teljesítése esetén kezdeményezhető végrehajtási eljárás, megindításának előfeltétele a végrehajtható bírói döntés, amely a jogi kérdés – a kapcsolattartás mikénti rendezése – tekintetében a jogerős érdemi döntést tartalmazza. Az Alkotmánybíróság az érdemi határozatok körének megállapításakor – a végrehajtási eljárás terén – korábban például a végrehajtási kifogás intézményével foglalkozott, és megállapította, hogy mivel az

Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panaszt csak az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés – azaz csak a jogalkotó által meghatározott döntések, és nem minden döntés – ellen lehet előterjeszteni, az általában nem kifogásolható alkotmányjogi panasz útján {3179/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [9]; 3252/2014. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [5]; 3168/2018. (V. 16.) AB végzés, Indokolás [43]; 3364/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [24]}.

- [27] A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyet illetően a kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárásban hozott bírói döntés alkotmányjogi panasszal támadhatósága vonatkozásában az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. A kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárás során nem vizsgálható az ügy érdekére tartozó kérdés, ezért az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz tekintetében megállapította, hogy a kérelmező és a gyermek közötti kapcsolattartásra vonatkozóan nem a jelen panasszal támadott végzés tartalmaz rendelkezést, az adott eljárás kizárólag a kapcsolattartás végrehajtási ügyben jogkövetkezmény – a Bnptv. 22/D. §-a szerinti jogkövetkezmények – alkalmazására irányult, melyben a bíróság pénzbírság kiszabásáról rendelkezett. Ezen nemperes eljárás során hozott végzés következtében az eljárás tehát nem fejeződött be, az a kapcsolattartás módjára, részleteire, vagyis az indítványozóra vonatkozó kötelezettségekre nincs hatással.
- [28] Ezért a jelen esetben a nemperes eljárásban a kapcsolattartás végrehajtási ügyben jogkövetkezmény alkalmazására irányuló végzés ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésének, így érdemi vizsgálata nem lehetséges {3422/2022. (X. 21.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3197/2024. (V. 31.) AB végzés, Indokolás [17]; 3230/2024. (VI. 25.) AB végzés, Indokolás [17]; 3375/2024. (X. 18.) AB végzés, Indokolás [13]; 3376/2024. (X. 18.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [29] 3.2. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban az alkotmányjogi panasz Abtv. 26. § (1) bekezdés alapján benyújtott indítványi részét vizsgálta meg, melyben az indítványozó azt állította, hogy a Bnptv. 22/D. § (2) bekezdés *b)* pontja, és 22/D. § (4) bekezdés második mondata, valamint az (5) bekezdés második mondata ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, az I. cikk (1)-(3) bekezdéseivel, II. cikkével, a XIII. cikkével, a XVI. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, a
- [30] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c)* pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, amennyiben az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az alapul szolgáló nemperes eljárásban a sérelmezett jogszabályi rendelkezések alkalmazásra kerültek, így a jelen alkotmányjogi panaszrész tekintetében ezen törvényi feltétel teljesült.

- [31] 3.2.1. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának további törvényi feltétele [Abtv. 26. § (1) bekezdés *a*) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek – az alábbiak miatt – csak részben tesz eleget. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanis az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdései az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ezek állított sérelme nem veti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét {3434/2020. (XII. 9.) AB végzés, Indokolás [32]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a B) cikk (1) bekezdésére csak két kivételes esetben lehet alkotmányjogi panaszt alapítani, akkor, ha az indítványozó a visszaható hatályú jogalkotás vagy jogalkalmazás tilalmának megsértésére, illetve a felkészülési idő hiányára hivatkozik {lásd legutóbb például: 1173/2026. (IV.1.) AB végzés, Indokolás [23]}. Jelen ügyben az indítványozó a B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem erre hivatkozott.
- [33] Az Alkotmánybíróság a fentiekén túl megállapította, hogy az indítványozó részben nem a saját, hanem az érintett gyermek jogainak a sérelmét állította. Figyelemmel arra, hogy a gyermek tekintetében a szülői felügyeleti jog rendezése iránti eljárás van folyamatban, az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésére alapított kérelem nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a*) pontjába foglalt feltételnek, ezért ebben a tekintetben annak érdemi elbírálására nincs lehetőség {vesd össze: 3508/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [7], 3073/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [34] 3.2.2. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit a következők szerint csak részben teljesíti: *a*) tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 26. § (1) bekezdése]; *b*) az eljárás megindításának indokait *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályhelyeket; *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, az I. cikk (1)-(3) bekezdései, II. cikke, XVI. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései]; valamint *f*) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a jogszabályok alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [35] A panaszos az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján benyújtott indítványában is lényegében a támadott bírósági végzésben foglalt bírósági gyakorlatot támadja. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a sérelmezett jogszabályi rendelkezések tekintetében nem terjesztett elő önálló indokolást, a megsemmisíteni kért bírósági végzések, és egyben a megsemmisíteni indítványozott törvényi rendelkezések vonatkozásában előadott érvei túlnyomórészt a bírósági nemperes eljárásban benyújtott beadványaiból idéz. Megjelölte az Alaptörvény általa sérelmezett rendelkezéseit, továbbá hivatkozott az általa relevánsnak tartott alkotmánybírósági határozatokra és szakirodalmi álláspontokra is, azonban az előadott érvelés és az

Alaptörvény felhívott rendelkezései között alkotmányjogilag értékelhető összefüggés nem volt megállapítható.

- [36] Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, és annak elbírálására nincs lehetőség {lásd hasonlóan: 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]; legutóbb például: 1173/2026. (IV. 1.) AB végzés Indokolás [28]}.
- [37] 5. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a*) pontjába, a 27. § (1) bekezdés *a*) pontjába, valamint 52. § (1b) bekezdés *e*) pontjába foglalt törvényi feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 9.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró